

INDRUKKEN

VAN DEN HOOFDREDACTEUR

Goed en kwaad in Italië.

ONLANGS IS IN ITALIË HET TIENJARIG Bestaan gevierd van het fascisme. Bij die gelegenheid werden mooie jubileum-postzegels uitgegeven, die allerlei interessante afbeeldingen met sprekende onderschriften bevatten.

Vóór mij liggen zes der nieuwe postzegels. Van vier wil ik hier een beschrijving geven, en van de belangrijkste voor ons, Christenen, — die van 30 centesimi — een vergrootte reproductie.

50 cent. Mussolini te paard. Krachtfiguren. Onderschrift: „Als ik voorwaarts ga, volgt mij. Een gedeelte van Mussolini's uitspraak: „Als ik voorwaarts ga, volgt mij; als ik terugtrek, doodt mij; als ik gedood word, wreekt mij!”

30 cent. Op een lessenaar een opengeslagen Bijbel. Rechts er van het kruis. (Niet een crucifix, maar een ledig kruis: de mooie gedachte, dat Christus niet meer aan het kruis hangt, maar in heerlijkheid is.) Daarnaast de liktorenbundel. (Pijlen van het fascisme, die den godsdienst beschermen.) En er vóór de fascistenvaandels, eerbiedig buigend voor Bijbel en Kruis. Onderschrift alleen het woord: gelooven.

10 cent. Een krachtige gestalte, fascistensoldaat, beschermt de grens. Onderschrift: De waakzame wachter van het vaderland en het regiem.

5 cent. Een ploegende landman. Onderschrift: Opdat Italië brood hebbe voor al zijn kinderen. (Mussolini heeft hooge prijzen uitgelooft voor hen, die den grootsten oogst binnenhaalden. Deze prijzen deelde hij persoonlijk uit. Hij zei daarbij: „Het kwaad moet worden bestraft, maar ook: het goede beloofd.”

We kunnen niet anders dan ons verheugen over deze bewijzen van goed en verstandig regeeren; bewijzen ook van openlijk opkomen voor en symboliseeren van de religie.

Voor al de postzegel, waarvan wij een afbeelding plaatsen, is voor alle Christenen een oorzaak om God te danken.

Op elken postzegel staat bovenaan het Romeinsche cijfer X, herinnerend aan het jaar van den opmarsch naar Rome, de vestiging van het nieuwe Romeinsche rijk. Iedere fascist schrijft achter het jaar van de Christelijke jaartelling het jaar van den nieuwen tijd: dus nu XI.

Italië staat thans geheel in het teken van het vroegere Romeinsche rijk. Op de geldstukken staan afgebeeld Romeinsche zegewagens, zegetocht met een leeuw, liktorenbundel, bijl met een leeuwenkop, enz. Op het 20 lire-geldstuk staat een woord van Mussolini: „Beter één dag te leven als een leeuw, dan honderd als een schaap.”

Zoo zien we dan in het vernieuwde Italië goed en kwaad. Een verblijdend rekenen met God, met Zijn Woord en met het Kruis; een straffen van het verkeerde en beloonen van het goede. Maar ook: een vertrouwen op eigen kracht, een verheerlijking van macht boven recht, een willen heerschen en niet dulden.

186

EEN MAN VAN DE DAAD

(Prof. L. LINDEBOOM †)

IS HET U WEL EENS OPGEVALLEN, DAT DE laatste dagen van een oud en de eerste dagen van een nieuw jaar dikwijls gekenmerkt worden door onverwachte verliezen van groote mannen?

In den loop der jaren heeft dit feit dikwijls mijn aandacht getrokken, en ook nu weer werd ik er op bijzondere wijze bij bepaald.

Daarbij denk ik aan Mr Dr van Lynden van Sandenburg, Dr Cuno, Dr Coolidge, en vooral aan den grijzen hoogleeraar, die op Christelijk gebied zulk een eerste plaats innam: Prof. Lindeboom.

't Was bij gelegenheid van diens tachtigsten verjaardag, dat onze bijzondere medewerker den professor bezocht, uren lang met hem sprak, en den neerslag van dit onderhoud voor onze lezers opdiende in een interessant vraaggesprek.

Met belangstelling heb ik dit artikel nog eens doorgelezen, en wat me daarin thans het meeste trof, was wel deze opmerking: „Ik heb van jongsaf den Heere mogen dienen, en de gevolgen daarvan heb ik nooit ontweken.”

Ziedaar het fundament, waardoor Prof. Lindeboom is geworden een man van de daad.

Welk een rijk levensbeeld is er te teekenen van dezen „groote in Israël,” die gewerkt heeft zoolang het dag was. Die als zeven-en-tachtig jarige grijsaard nog vergaderingen bijwoonde van het begin tot het einde, en dat niet alleen, maar ze zelfs presideerde; die artikelen schreef, welke in grooten kring de aandacht trokken; wiens advies werd gevraagd in vele moeilijke problemen van allerlei aard.

Prof. Lindeboom was een man van de Evangelisatie, in woord en daad. Hij, die zoo vroeg zijn hart aan den Heere Jezus had gegeven, sprak zoo graag over Hem. Wiens eigendom hij was. Met liefde getuigde hij van Hem, die gekomen is om te zoeken en zalig te maken wat verloren is; met liefde, met ernst, met kracht, maar ook soms met heiligen toorn, wanneer zijn Meester bespot en gehoord werd.

Hij werkte onder de militairen, in de gevangnissen; zocht de menschen op in de herbergen, deinsde er zelfs niet voor terug, om de blijde boodschap te brengen aan pokken- en typhuslijders.

Nog heel goed herinner ik me zijn bezielend woord en vriendelijke leiding bij gelegenheid van het eerste congres voor Ger. Evangelisatie, in 1913 gehouden. Het Evangelisatiewerk had zoo geheel zijn belangstelling en liefde.

Prof. Lindeboom stond echter op méér terreinen in de voorste geleerden. Het Christelijke barmhartigheidswerk kon

steeds op hem rekenen, en hij is een baanbreker geweest wat betreft de verzorging van geesteszieken.

We zouden nog veel meer kunnen zeggen over dezen strijder voor Gods eere; doch de ruimte ontbreekt.

Laat dit weinige genoeg zijn, om in herinnering te brengen, dat een groot man van ons is heengegaan; een kind van God, dat voor duizenden tot zegen is geweest; een geloovige, vurig van geest; een man van de daad.

J. H. v. R.

